

ΜΗΝΥΜΑ Α.Θ.Μ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ 2016

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ ΠΑΣΧΑ 2016.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ
καί πάσης Παλαιστίνης
παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας, χάριν καί ἔλεος καί εἰρήνην
ἀπό τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου
τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ.

«Χαῖρε Σιών ἁγία,
μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν,
Θεοῦ κατοικητήριον·
Σύ γάρ ἐδέξω πρώτη
ἄφεςιν ἁμαρτιῶν
διὰ τῆς Ἀναστάσεως»
(Στιχηρόν ἀναστάσιμον
Ἑσπερινοῦ, ἤχου πλ. δ').

Ὁρθρος ἦν βαθύς καί σκοτία περί τό μνημεῖον, ἐν ᾧ ἐτάφη ὁ σταυρωθεὶς Ἰησοῦς Χριστός ὁ Ναζωραῖος, ὁ βασιλεύς τῶν Ἰουδαίων. Πολλή ἡ σκοτία καί εἰς τάς φρένας Μαρίας καί τῶν μετ' αὐτῆς εἰς τό μνημεῖον προσδραμουσῶν γυναικῶν. Εἰς τήν λύπην τήν ἐκ τοῦ σταυροῦ, προσετέθη ἡ ἀπορία ἐκ τῆς θέας τοῦ ἀποκεκυλισμένου λίθου, ἡ ἀμηχανία ἐκ τῆς θέας τοῦ κενοῦ τάφου καί ἡ ἀπόγνωσις ἐκ τοῦ ὅτι «ἦραν τόν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου καί οὐκ οἶδαμεν, ποῦ ἔθηκαν Αὐτόν» (Ἰω. 20,2).

Πιστός ὅμως ὁ Θεός, «ὁ ἐργασάμενος σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς». Ὁ Θεός, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι τό γένος τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως καί τῆς

σταυρώσεως τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ τοῦ Μονογενοῦς, οὐκ ἀφῆκεν Αὐτόν ἐν τῷ τάφῳ ἰδεῖν διαφθοράν. Ὁ Χριστός, ὁ σταυρωθεὶς καὶ ταφείς, ἀνέστη τῇ δυνάμει τοῦ Πατρὸς καὶ τῇ θείᾳ Αὐτοῦ δυνάμει. Ἐνίκησε τὰς δυνάμεις καὶ ἐξουσίας τοῦ σκοτοῦ καὶ τοῦ Ἄδου, τουτέστι τοῦ διαβόλου καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, συναναστήσας τὸν Ἀδάμ παγγενῇ.

Τό ἐλπιδοφόρον τοῦτο μήνυμα «ζευγος φαεσφόρων ἀγγέλων» ἐνδοθεν τοῦ μνημείου ἐβόα Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ καὶ ταῖς μετ' αὐτῆς γυναιξί καὶ τὴν λύπην αὐτῶν εἰς χαράν μετέβαλε. Τὴν χαράν ταύτην ἀπείρως ἠύξησεν ἡ θεὰ Αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ ἐσταυρωμένῳ μετὰ τῶν τύπων τῶν ἡλων, ἀναστημένῳ, λελαμπρυσμένῳ καὶ δεδοξασμένῳ σώματι Αὐτοῦ, λέγοντος αὐταῖς «Χαίρετε», ὅτε καὶ «προσελθοῦσαι ἐκράτησαν Αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν Αὐτῷ» (Ματθ. 28,9).

Αὐτόπται μάρτυρες τοῦ ὑπερφυοῦς γεγονότος τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένοντο οὐχὶ μόνον αἱ μυροφόροι γυναῖκες ἀλλὰ καὶ οἱ πληροφορηθέντες καὶ εἰς τό μνημεῖον προσδραμόντες ἅγιοι Ἀπόστολοι. Οὗτοι ὡσαύτως εἶδον «τά ὀθόνια κείμενα μόνα καὶ τό σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον» (Ἰω. 20,7).

Εἰς ἐπιβεβαίωσιν τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀποστόλους, «οὓς ἐξελέξατο, ὁ Κύριος παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις» (Πράξ. 1,2-3), ὡς ἐν τῷ ὑπερώῳ, «οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων» (Ἰω. 20,19) «καὶ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, ὅτε καὶ θωμᾶς ἦν μετ' αὐτῶν» (Ἰω. 20,26), εἰς τὴν πορείαν πρὸς Ἑμμαούς, ὅτε «διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ» (Λουκ. 24,27) καὶ ὅτε «ἠυλόγησεν αὐτοῖς τὸν ἄρτον» (Λουκ. 24,30), ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος, ὅτε ἐζήτησε παρ' αὐτῶν «προσφάγιον» καὶ τῇ ἐντολῇ Αὐτοῦ «εἵλκυσαν πλῆθος τῶν ἰχθύων» (Ἰω. 21,5 καὶ 6) καὶ «λαβὼν τὸν ἄρτον ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ τό ὀψάριον ὁμοίως» (Ἰω. 21,13) καὶ ὅτε «ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἕως πρὸς Βηθανίαν» (Λουκ. 24,50) καὶ «τῶν μαθητῶν βλέπόντων, ἐπήρθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς» (Πράξ. 1,9) καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς καὶ ἡγίασεν, ἐδόξασε καὶ ἐθέωσε τό προσληφθέν ἀνθρώπινον φύραμα ἡμῶν.

Ἐκπληρῶν μετὰ ταῦτα τὴν ἐπαγγελίαν Αὐτοῦ ὁ Κύριος, ἀπέστειλε παρὰ τοῦ Πατρὸς ἄλλον Παράκλητον, ὁ ὁποῖος ἐφώτισε τὴν διάνοιαν αὐτῶν «ἐν γλώσσαις πυρός καὶ ἐλάλησαν ἐν ἐτέραις γλώσσαις» (Πράξ. 2,3) τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ, ἐν Ἱερουσαλὴμ πρῶτον καὶ ἐξ αὐτῆς ἔπειτα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, σαγηνεύσαντες τὴν οἰκουμένην καὶ ἐλκύσαντες διὰ τοῦ ἀγκίστρου τοῦ κηρύγματος πολλοὺς λαοὺς εἰς τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία, τό σῶμα Χριστοῦ τό Ἅγιον, ἐξαγορασθεῖσα τῷ τιμίῳ αἵματι Αὐτοῦ, πηγεῖσα ὑπ' Αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν καὶ σφραγισθεῖσα τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνετάλη, ὅπως ἐπιτελῇ ἀνά τὸν κόσμον ἕως καὶ σήμερον τό λυτρωτικόν ἔργον Αὐτοῦ. Ἡ Ἐκκλησία κηρύττει συνδιαλλαγὴν, συμφιλίωσιν καὶ εἰρήνην, θεραπεύει τὰ τραύματα τοῦ ἀνθρώπου, ἀγιάζει καὶ σώζει αὐτόν, παραμυθεῖ αὐτόν πνευματικῶς καὶ ἀνακουφίζει ὑλικῶς, μοιράζεται τὸν ἄρτον αὐτῆς μετὰ τῶν πτωχῶν καὶ ἐνδεῶν καὶ συμπαρίσταται ἐμπράκτως εἰς ναυαγούς, πρόσφυγας καὶ εἰς τὰ θύματα τῆς βίας καὶ τῆς τρομοκρατίας.

Ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, Σιών ἡ Ἁγία, ἡ δεξαμένη πρώτη ἄφεσιν ἁμαρτιῶν διὰ

τῆς Ἀναστάσεως, φυλάττουσα τοὺς Ἁγίους τόπους ὡς σιωπηλοὺς μάρτυρας τῆς ἐπὶ γῆς ἐμφανείας τοῦ Χριστοῦ, εὐχεται ἀπὸ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου εἰς τό ποίμνιον αὐτῆς καί εἰς τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητάς, ὑγιείαν, εἰρήνην, εὐστάθειαν, εὐημερίαν καί χαρμόσυνον ἀναστάσιμον πασχάλιον περίοδον, ἀναφωνοῦσα ἐν χαρᾷ ἀνεκκλαλήτῳ «Χριστός Ἀνέστη».

Μετά Πατρικῶν εὐχῶν καί Πατριαρχικῶν εὐλογιῶν,

Διάπυρος πρὸς Κύριον Εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων